

syenske Baner angaaer, saa ere de endnu for lidet særbigte til, at man kan drage noget bestemt Resultat med Hensyn til, hvad de i Tidens Løb kunne blive. Jeg nærer den Anskuelse, at naar man sammenligner, hvad der er skeet her i Landet med Hensyn til Jernbaner, med hvad der er foregaaet i andre Lænde, s. Ex. i det Land, der er gaaet i Spidsen i den Art Foretagender, England, staae vi overordentlig hæderlig og glimrende. Hvad den sjællandske Jernbane angaaer, har den to meget store Fordele; for det Første, at den betaler sig, at den ikke har paabyrdet Staten nogen anden Udgift end en saadan, som Selskabet senere har været istand til at refundere, og at den nu befinder sig i en Udvikling, som synes at love Actiionairerne et ganske anstændigt Overstud foruden den aarlige Rente af deres Penge. Den anden meget store Fordeel er den, at de sjællandske Jernbaner ere i høi Grad sikre. Sammenligner man den Maade, hvorpaa der nu i Løbet af adskillige Aar, først siden 1846 paa den lille Strækning til Næsby, dernæst siden 1856 til Korsør og endelig siden 1864 til Helsingør, er hørt paa disse Baner, vil man finde, at disse Baner ledes med Orden, Nøiagtighed, Omhyggelighed og Forsigtighed. Det er to meget store Fordele, som der er al Grund til at paaafsjønne, men jeg indrømmer, at ved Siden deraf udmærker det sjællandske Jernbaneselskab sig ved Egenstaber, der ikke ere saa stikede til at vække synderlig Paaafsjønelse. Jeg regner dertil en vis Mangel paa Driftighed, en vis Mangel paa Imødekommen mod Publicum, en smaalig Stivhed i Gjennemførelsen af forskjellige Bestemmelser, hvis Fornuftighed det ikke er muligt for det store Publicum at forstaae, saasom den Urimelighed, at det koster Mere at kjøre paa en mindre Strækning end paa en større, den Absurditet, at sætte Varetransport høiere fra Østgaard til Helsingør eller fra Hellerup til Helsingør end fra Kjøbenhavn til Helsingør og lignende. Jeg er meget bange for, at den Stemning, som det sjællandske Jernbaneselskab ved disse og lignende Smaaating har fremkaldt imod sig, er den egentlige Anledning til, at Landstinget er kommet bort fra Regjeringens Forslag og ind paa den, efter min Mening, uheldige Vej, at

vilde etablere en Statsdrift. — Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spønne) fremsatte en Berigtigelse, som jeg ikke tvivler om er fuldkommen besøjet efter den Stilling, hvori jeg ved, at det ærede Medlem staaer til det sjællandske Jernbaneselskab, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at den Berigtigelse synes mig nærmest at maatte være rettet mod den ærede Indenrigsminister; (Indenrigsministeren: Ja!) thi dersom jeg ikke tager feil, er det fra hans Side, om ikke just i Motiveringen af Loven, saa dog i alt Fald ved senere Udtalelser, at det Indtryk er fremkommet, at det sjællandske Jernbaneselskab havde forlangt Concessionen til en Bane gennem Sydsjælland som en „Belønning“ for Overtagelsen af Driften af de jydsk-syenske Baner. Er det altsaa urigtigt, falder Ansvaret derfor paa Ministeren, og det havde da været ønskeligt, at Berigtigelsen var fremkommen allerede inde i det andet Thing, hvor den maaskee kunde have faaet Noget at sige. Forøvrigt tillader jeg mig at troe, at der har været endnu nogle eiendommelige Omstændigheder, som have gjort, at det sjællandske Jernbaneselskab har ønsket at faae Concessionen til en Bane gennem Sydsjælland, saaledes blandt Andet den, at det sjællandske Jernbaneselskab, der mod sin Sædbane har fundet sig drevet frem til raff Handling ved et concurrerende Project, har ønsket for Fremtiden at fjerne al mulig Concurrance, for saaledes fremtidig atter at kunne hengive sig til den stille magelige Ro, som ikke tager paa Kræfterne, og i hvilken man ikke har for meget Dryderi med det One eller det Andet. — Jeg maa tilstaae, at saaledes som jeg har hørt idag forskjellige Medlemmer udtale sig, forekommer det mig, at de i Virkeligheden have ført Forvar ikke for en midlertidig Statsdrift af de jydsk-syenske Jernbaner, men for en varig Statsdrift af dem, og for endnu Mere end dette. Det forekommer mig, at den Betragtning, der er gjort gjældende s. Ex. af det ærede Medlem for Sorø (Alberti), maatte i sin Consequents føre til, at ikke blot de jydsk-syenske Jernbaner skulde overtages af Staten, men at ogsaa de sjællandske Jernbaner skulle gaae samme Vej. (Mange Stemmer: Ja! Ja! Ja, med Tiden!) Altsaa, det er virkelig